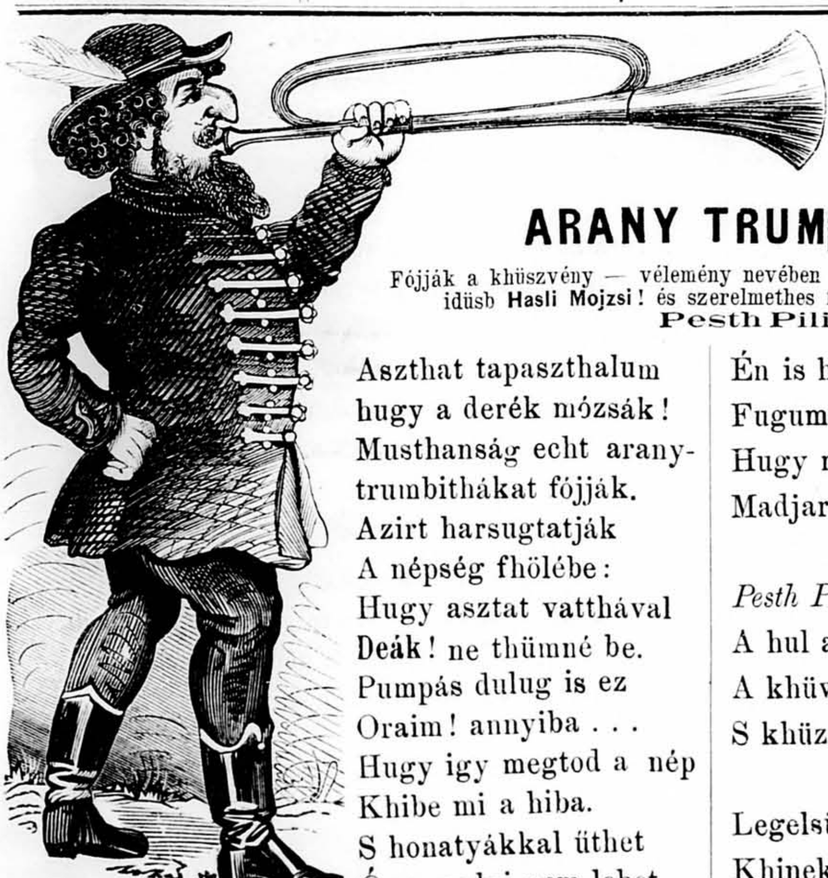
LUDAS MATYI

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, oct. 4. 1868. 40. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

ARANY TRUMBITHA.

Fójják a khüszvény — vélemény nevében — mi a pecsuvicsukhat, dulegatyásukhat üszveránt ja, — idüsb **Hasli Mojzsi**! és szerelmethes fia ifjó Hasli Kóbi magyar izralitó natorál puéthák **Pesth Pilis és Sulth** vármegyében.

Aszthat tapaszthalum
hugy a derék mózsák!
Musthanság echt arany-
trumbithákat fójják.
Azirt harsugtatják
A népség fhölébe:
Hugy asztat vatthával
Deák! ne thümné be.
Pumpás dulug is ez
Oraim! annyiba . . .
Hugy igy megtod a nép
Khibe mi a hiba.
S honatyákkal üthet
Ógy csalni nem lehet,
Mint luval, a melyben
Elfújták a khehet.

Én is hát e maczes sáthurus farsangun . . .
Fugum ezt a khörtöt és bele harsanthum,
Hugy megthodjanak azt az egész urszághba:
Madjar izralitó fótt a trumbithába.

Pesth Pilis Sult megyét khi tekinthi surra . .
A hul annyi madjar a bajoszt sudurja:
A khüvetek küzütt suk tréfe hazafit . .
S khüzüsögyes usztrák pulgárt tholálhat itt.

Legelsü a surba *Khücskeméthen* **Hurváth**!
Khinek a szőrét majd nem sukhá kihurdják,
És tesznek helyébe a prufessur *Fehért*, —
Khi a dulegatyus mesterséghez nem ért.

Másudszur gyün szintén jubbuldali surba .
Stephan von **Reviczky**! khiben van suk csurba.
A thalmudra mundum: ennek is mahulnap
A miképhen dokál reizenpaszt srájbulnak.
Mit ü elruntutta . . . aszt majd jura viszi
Az, a khit ógy hijják hugy *Füldvári Miczi!*

Harmadszur masiruz detto svarczgelb uthon . . .
Az abunyi khüvet **Urczy Béla** baron!
Abrahámra mundum: üszre — soloch lében —
Máriássy Béla puthul üt helében.

Negyeczer passziruz azthán **Bernáth Lajus**!
Szinthén khüzüsögyes menkhü dulegatyus!
De hiszek . . ü helyett leszen üszre khapús!
Egy derék hazafi s ez *Füldváry Gabus!*
A khi ógy nem szeret az ojmudi kvutát:
Hugy thán sirt is akhur, a mikhur alkhutták.

Ütüdszür und weiter gyünnek khuzák félék . . .
Khiket Pesth Bodában választhutt a népség;
Hugy kik ük? és mik ük? thodja urszág világ..
Azért nem is fóvom hát rúlük trumbithát.

Hagyuk én esztet csak a histuriára . . .
A mely fülharsanik nagy idük surába.
Hugy ez s ez, meg az s az . . meg az üreg Diák!
Figorálthak egyszer egy *Chislajthániát.*

Must még csak azukhat emlithem meg ithen —
A kiket sukáig éltessen az isthen!
A kik mindnyájan a baluldalun ölnek —
Becsöletben azirt büven részesölnek.

Ilyen hazaphiak: **Ács Káruly**! **Nyári Pál**!
Béla gráf Keglevich és **Halász Buldizsár**!
Kinek a Rákhelem lében karjába hull . .
Smanczipálván üt a duhányzás alul,

Güdüllő kherölet s Nagy Khürüs küveti:
Benyiczky! **Gobody**! a thübbit küveti:
Drágffy Sándur uszthán **Kiss Miklós** végthére
Mindkhettü méltbü a nép thisztheletére.

Ivánka Imre már nincs ulyan ju uthun —
Választhúi thodják ezt Dona Patajun,
Azirt is az üszre másrul gundulkuznak . .
Ju lesz hele épen Rákuczy Jánusnak.

Nu de minthugy nekhem már a thödöm reked . .
Félbe hagyum ezt a khürtölős énekhet . . .
És dugum egy siput a fijam*) szájába . .
Tessék csak hallgatni hugyan forolázza:

Országos dal.

Későn érik meg a kökény hamvasra,
Mikor a dér a lombokat hervasztja ;
Hej a nép is . . habár három éven át
Valahára észre veszi már magát.

Körül tekint s józan észszel belátja:
Hogy a **Deákféle többség** berántja,
Mert mit Schmerling kikonpónált valaha!!
Mind megmaradt s **törvényé van avatva.**

Bus fejére mi sem várhat igy egyébb:
Csak a „**fizess**" . . egyre „**fizess**" mint elébb,
Mit teszen hát? bajszát pödri . . s felsivit:
Deákpárti követ öszre nem virit.

*) A fiam Kóbi sukkal jubban togygya madjaról mint én, mivel hagyum üthet edj egészszen tréfi khálumistha iskhulába járatni.

Eredeti levelek.

LXXVII.

Kedves komám! ides komám Matyi!

Most olvasom, hogy hát még ugyan erösen meleg van abba az országba, a meikbe a spanyol viasz kot találták fel? — azt mondják, hogy a királyné asszonyságra haragudtak meg erösen a nipsigek, még pedig azir, a mir olyan tömpölyt tart magának ü felsége, a mely sokkal többe kerül mint a miénk, a méket csak a fináncz ütöget a pálinka főző üstre.

Mán látom pajtás! hogy megint lesz egy fatzér királyné, hanem hiszen ha valami szip menyecske vóna — — az angyalát — — még magam is tudnék neki helyet adni a karámban.

Bion pajtás! most vagy tiz esztendő óta minden esztendőre jut egy egy faczér uralkodó, ha mán asztán e mindegyik megint országra vágyik, meggyül véllök az ur istennek a dolga, mert egisz uj világot kell nekik teremteni szegény fejöknek.

Ugyan pajtás mond meg csak nekem, vaijon mi jutott eszibe Deák Ferencz nemzetes uramnak; hogy most a bordézmának ugy neki esett? — hejj ecsém Matyi, ni Matyi az árgyérussát, ugye, hogy hát kutya jár a kertben? közeledik a restellátió ecsém, bizonyosan azt érzi a nemzetes ur, hanem hát tavaly is vót szüret, meg az előtt is, de hát még akkor nem hitte ü kigyelme! hogy még valaha a bordézmával kék lípen fogni a hazafit ugy-e? pedig hát mán most nincs mivel kedvezni a nipnek odaadta az öreg ur a savát javát a nimetnek.

Ni komám? miféle kóborgó barát jár most itt Magyarországon? osztán szeginy ember házához be se tér garajczárér, hanem csak a püspökökhöz jár, ott oszt rá kezdi a diáklitániát s ha elmondta hát odébb áll.

Azt is hallottam, hogy a szent dominikánus barátok le lökettek a Jézus Krisztussal egy darab követ, a közepibe levél vót irva, maga az ur isten irta, oszt arra inti az embereket, hogy azon tisztelendő uraknak fogadjanak szót, a kik a szénát szeretnék meg itetni vélök? láddi pajtás! még ilyen is megtörténik a világban, hogy a papok rá parancsolnak a Krisztusra, hogy váljik iró gyiákká, oszt irjék olyan históriát valami bikasó közepibe, a mit semmiféle okos ember el ne higyjék. Mán hiszen pajtás! ez is be illik második zsidó disznó históriának.

Elég soká vótunk mán bolondok láddi komám! mink is, hadd egye a feki a más begyit is mirgibe, mán ezután, ugy hozza magával az igazság.

Ni pajtás! egy nagy bolonddal beszíltem e napokba, — tudod olyan bolond, a ki a legokosabbnak tartja magát; — olyan zsiványfogó ember — oszt azt mondta: hogy a mai világ nem egyébb mint egy nagy majom komédia! — én meg azt mondtam neki, hogy te meg a legnagyobb orángutáng vagy benne; ugyi hogy megmondtam igazán.

Na hát tégedet meg az isten áldjon meg pajtás érted?

Karakán Marczi,
gulyásbojtár.

Törött bors

(az „Esti Lap“ orra alá.)

Szegény Debreczen, ugyan mit véthetett az „Esti lap“-nak?

Azt beszéli ez a kormánykofa, hogy ott ilyen meg olyan terrorismus uralkodik s álmélkodását fejezi ki azon, hogy Madarasi Pál miniszter tanácsos ö nagyságát is beválasztották a verseny-birák közzé

Bizonyosan azért lamentál a jámbor, hogy a dalárdisták ott gyültek öszve, jól ittak — jól ettek és jól énekeltek és ezért szeretné már Pálfi uram Debreczent is megrendszabályoztatni.

Az „Esti lap“-nak csak meg vannak a maga büdös bankái; darab idő óta mindig a „Hon“ skorpiójával fántáziál és csak kapkod hozzá, mint a kutya, mikor tövises disznót talál, de valahányszor hozzá kap, mindig saját száját vérzi meg a tüske.

Azt mondják, hogy az állat akkor legdühösebb, mikor vesztit érzi.

No az Esti lap is vesztit érzi hát, mert rettentően dühöng — hogy Erdélyben is növekszik az ellenzék. Neki is esik a tordai „tens urak-nak“ s mintegy gunyolódva azt hozza fel nekik hogy „a tordai malacz nem fejével megy a válura.“

No. . a mi pesti kormánypárti malaczaink még is csak civilisáltabbak ugy-e Pálfi kolléga? mert ezek fejjel mennek a . . . a subventiós válunak.

I.

A reménybeli örökösök.

Franczia: Csak még egy kalánnal ebből a gyógyszerből kedves testvér! bizonyosan jobbra fordulsz.

Török: Akarod mondani — felfordulok ugy-e?

Muszka: Hidd meg, hogy osztozunk mi is fájdalmidban . .

Török: Tudom, tudom, hogy szeretnétek osztozni javaimban.

Pattantyúk.

Egy alföldi nagyvárosban a Deákkör tagjai a dézma eltörlésének örömére diszlövéseket szándékoztak tenni a lövöldében : . . hanem először nagy traktát csapván, mielőtt elsült volna puskájuk, csaknem mindnyájan sorba r ó k á t l ö t t e k.

Az esküdtszéki tárgyalások Pesten ismét napi renden vannak . . de minden jelentőségnélküliek, elitéltetés ritkán történik.

Szja! leszedte már a tejfelt Ráth Károly Böszörményiben és Ludasmatyiban — s most már a savóra nem igen vásik a foga . . ennek a liberális igazság szolgáltatásnak.

II.

Apropó.

Erdőmester: Hová viszed ezt a fát?
Szegény ember: Három beteg gyermekem van oda haza uram! egy kis levest akarok nekik melegiteni.
Erdőmester: Hát **nem** tudod gazember! hogy a magyar kincstárt nem szabad lopni . . . s a jövedelmet kárositani.
Szegény ember: Hisz uram ez csak hasznavehetetlen száraz galy, nem látod hogy a hasznavehetőt s a jövedelmet azok viszik el ni . . .
Erdőmester: Azoknak szabad . , mert privilégiumok van rá.

Az ellenzék egyik vezére . . a haza érdekében való teendőkről beszélgetett egyszer a többek közt a magyar királyi pénzügyminiszterrel . . s társalgás közben következőleg nyilatkozván ö exellentiája: „Barátom! ti félre értetek bennünket, mi csak jót és üdvöst akarunk a hazának, ó bár ablak volna sziveiteken, hogy láthatnátok tiszta szándékainkat.“

Elhiszem, hogy szeretnéd, ha ablak volna sziveinken — felelé az ellenzék embere . . . de nem azért, hogy rajta megláthassuk szándékaitok tisztaságát. . . hanem azért . . hogy még arra is adót vethessetek.

Egy második Königrätz en miniature.

Tragikomédia több fel és levonással

irta Gyengénszuró.

TÖRTÉNETHELY DEBRECZEN

September hó 15-kén 1868.

Személyek és szereplők.

Don Migueló Koppantó Palkó, szabadságos baka káplár.
Vénhus nagysám! mosogató szógálló s Palkó szeretője.
Adónix, titkos imádója, egy kitört fogu vadász freiter.
Népség, katonaság, tisztek, vadászok, hátultöltő puskákkal, szabadságos bakák kitört lábakkal t. i. sátor lábakkal.

Csattanós jelenet.

Mulató hely a debreczeni nagy erdőn lévő leveles szin. 3 adfél czigány nyuzza a csárdást. Bakák és vadászok békés egyetértésben isznak és tánczolnak jó darab ideig. Koppantó Palkó dulcinájával hatalmasan rugja a port, az az hogy a homokot . . . Adónix szerelmes szemhunyorgatásokkal üdvözli a repedt talpu bajdus hajadont s ez viszonozza. Erre vérszemet kap a vadász freiter . . . kiáll a küzdhomokra nagy hetykén, kivesz . . . honnan honnan nem, egy zsiros papiros hatost . . . mutatja a primásnak . . . s parancsolja: muzik czepedli polka! s azzal elébe áll Koppantó Palkónak, mintegy lenézve a gatyaszárban s komisz kitliben paradirozó baka káplárt, igy szólla vitézül:

Adónix freiter:

Du Kerl! hinaus, most innen takarodik . .
Én megfizet muzik, alzo én tánczolik . .
A czepedli polka most én veled járja . .
Tied szeretőmmel . . komher zu mir frájla!

Koppantó Palkó egyet néz a cserepáron, hogy kettőnek is beillik aztán egyet csavarint ujja hegyével a bajuszszán s azzal egyet ránt a nadrág az az hogy a gatya korczán — nagyot köp a nimet elébe, aztán morog valamit a fogai közt s végre megszólal ilyetén képen:

Koppantó Palkó:

„Ejnye sováb azt a sárgaréz angyalod,
Csaszlauból került sógor! hát mi bajod?
Régen látom azt a hunyorgatásodat,
De szép ecsém! ebbe nem vásik a fogad.

Adónix:

Nix másik . . krucifix teremtette petyár . .
Én az ur most, nyekrits . . die Freila velem jár

s azzal az igyorgó vigyorgó Sára keze után nyul.

Koppantó Palkó: öklével rákoppintva a freiter kezére.)

Elmenj azt a . . azt a spinót evő szented,
Mig szipen vagy s többé a kezed rá ne tedd.
Ha nem tanitott meg a hadnagy ordéra . .
Mingyárt felapritlak most roszparádéra.

Ezen közben Palkó körül a vadászok kihivó tekintettel kezdenek csoportosulni, mit látván a szabadságos bakák, ezek meg a vadászok körül sereglenek; mit is az öreg brugós nem jó jelnek vévén s féltvén a brugót, kezdi elhordani az irhát . . utána sompolyog a klárinétos, — csak a primás vet még egy szomoru pillantást a freiter kezében lévő hatosra . . . azután az is megoldja a czigánykereket.

A freiter nem vévén tréfának a kezére kapott koppintást, nyakon teremti Koppantó Palkót, hogy csaknem szikrázó rákétákat hányt a két szeme.

Palkót sem költötte a rucza, kirántja szuronyát . . dehogy azt . . . az nem volt, hanem a kurta nyelü bugyli bicskáját s oda szur a vadászhoz a bika nyuzóval . . . . de már erre a vadász is kihuzza széles kardját s a mint Palkóhoz vágna vele . . . elkapja a bakakáplár a fringiát puszta marokkal s ugy közzé vág a vadászoknak, mintha csak hetvenhét istennyila ütött volna beléjük.

Ekkor általános lesz a viadal . . a vadászok szuronyra . . . a szabadságos bakák pedig botokra kapnak, s csuhé puhé! piff, paff, puff! három percz mulva nyullá válik az ellenség s hol a vadászok szaladnak elől, hol a bakák hátul . .

Ily rohamban vágtatnak be a városba, itt ujra kezdődik az utczai harcz s fellázitva a többi katonákat is, kevés idő mulva a széles Péterfia utcza szük lesz a vadászoknak . . átteszik tehát a csata szinhelyét a piaczra, meg a csapó utczára.

A Bikában lévő nehány tiszt látva: hogy a gatyás bakák üzik a katonákat, mint koppó kutya a nyulat, azt véli: hogy paraszt lázadás ütött ki . . . „Aufstand" „Aufstand" kiáltásokkal ugy a mint voltak, rohannak a küzdők közzé . . hogy a csetepatének véget vessenek , . . . mire annyira megy az ellenségeskedés . . . hogy a vadászok lövöldözni kezdenek . . persze az szabadságosok se tágitnak, sátor lábakra kapva még csak most kezdődik az atak és hadd el hadd.

Egy baka, kinek állát kissé surolta egy golyó, ugy üt le sátorlábbal egy vadászt, hogy ennek lelke meg sem állott a más világig. Van lárma . . egetverő káromkodás — futás . . . hol a vadászok szorulnak karó közzé, hol a bakák retirálnak, a mint egyik vagy másik fél segitséget kapott.

A piaczon egész szakasz vadász várja a lázongó szabadságosokat töltött fegyverrel . . a bakák a tiszt parancsára nem akarván letenni a fegyvert, az az hogy a botokat és sátorlábakat . . a vadászok tüzet adnak, egy baka elesik, több megsebesül . . . hanem társai meg ugy vágnak közzé a fegyveres csapatnak, hogy három vadász

rögtön lábával interpellálja a csillagos eget. Majd a vadászok tulnyomó számmal szerepelvén — beüzik a szabadságosokat a kaszárnyába s aztán itt kezdődik meg az ostrom ... a vadászok belövöldöznek .. a bakák a vadászoktól elvett fegyverekkel kifele, majd ostrommal igyekcznek bevenni a kaszárnyát vagy is a Tótházat ... de ekker vissza veretnek a bakák által..

Ekkor egy csapat gatyás szabadságos baka a csapó utcza tulsó végéről szuronyos fegyverekkel támad a vadászokra, mit észrevévén a kaszárnyabeliek — haj rá kiáltásoh között kirohannak s kevés idő alatt megtisztitják az utczát a vadászoktól.

Este felé uj harczra készül a két csapat .. de az erélyes beavatkozás megszünteti valahára a forrongást, melynek hatottakban és sebesültekben mintegy 18 közös ügyes vitéz lett az áldozatja! és mindez miért? ... egy **repedt sarku dulcina szerelmeért?**

A nemzeti szinház előtt.

„Ki az a magas kalapos?“

— Csepregi Lajos, a magyar nemzeti szinház tit-kára; vagy ha jobban tetszik: igazgatója! —

„Cserepárinak néztem. — Ismered?“

— Mint a rosz pénzt. Ő Szigligeti utódja, Erkel Ferencz jobb keze és Radnótfaijajajaj urnak bal lába. —

„Magyar?“

— Tetőtől talpig osztrákmagyar, telivér dolegatyus mint egy Zichy Tóni, elannyira, hogy, nehogy loyalitását kétségbe vonják s czofelgatyusnak véljék, e ruhadarabot nem türi meg magán mint valami italiener. —

„E szerint ő? ...“

— Igen nevezetes ember. A szinházhoz Szigligeti helyére szerződtették, nem dráma irónak, hanem balletforditónak s e mesterséget évek óta gyakorolja s mint mondják igen jól forgatja a ballerinákat. —

„Ez a legfőbb érdeme?“

— Oh nem! van még több is. Ő adja a jegyet a szabad kőmüveseknek, kik a protegirozott szép nem bájait reperálják.

„Radnótjajajaj ur óráján ő a mutató, ketyegő és a compasz; ő késziti elő a szinházi eseményeket, felsőbb meghagyás következtében; ő csinálja a szerződéseket; ő ajánlja a tagokat és tagnékat kegybe, felemeli a krino .. akarom mondani a gázsit, vagy levonja; amint a müvészi — képességet felismeri bokától főig, akként pártfogol s nyujtalkalmat a bevételre zeti szinház örök érdemébe. —

„Tehát szini tehetségei folytán szerezte nevél, mint a nagy müvészek?

— Azt már bizony nem tudom, ha volt e szinész valaha? mert én eddig csak „dartlit“ láttam játszani ... hanem annyit bizonyosan tudok, hogy sugó volt, s mint mondják most is az magasabb értelemben. —

„De ha igy van akkor?“ ...

— Mért hord bugyogót és köcsögőt? hivatalos buzgalomból, nem akar fachéba jönni direktorával, a ki szintén nem szinész, nem is volt volt soha.

„Hogy tehetnek egy intézet vezetésére oly embert, a kiben nincs meg a szakképesség?

— Szakképesség? ohó barátom! nem vagyunk még annyira sem demokratizálva, sem czivilizálva, hogy a nemzeti szinház élére oly embert tegyünk, a ki érti a mesterséget. Ez állomás nem szakférfiaknak hanem tanácstalan tanácsosoknak, méltóság nélkül megméltóságosodott uraknak való, kiknek ugy sem vehetnék egyébb hasznát, minthogy egy nagyratörő intézetet elöljenek. Ez politika.

„Hát Cserepári akarom mondani Csepregi ur is politikából hordja azt a magos czilindert.“

— Igenis, magasabb politikai okokból a megélhetés szempontjából. —

„Csodálom, hogy a pesti szinészek, kik 59-ben példát adva a nemzetnek s felvették a magyar ruhát, eltürik, hogy köztük ily közösügyes nemtudommi fungáljon?

— Haj! azok is elkvótásodtak az az hogy el-Szerdahelyi-sedtek már nehányat kivéve kiket az uristen sokáig éltessen.

„Nehányat?“

— Igen bizony! csak a napokban történt hogy a méltóságos ur megszólitja ezek egyikét, mondván:

Önök nincsenek figyelemmel a magas kormány iránt, mely minket subventióval lát el. E kegyet azzal viszonozzák: hogy mind elmagyarosodnak.

Hejh! dehogy magyarosodunk — mond a megszóllitott — hisz nehányunkat kivéve az egész szinházi személyzet mind oly pecsovics már — mint méltóságod.

A szeretet fillérei.

A Ludas Matyi kiadó-tulajdonosára rótt 600 frpénzbirság fedezéséhez járultak:

Gábris Alajos Gyöngyösről 1 frt. 70 kr. Somogyi József M. Keresztesről 70 kr. Barabás Endre Árpásról 15 kr. Szőcs Lajos N. Kapusról 65 kr. Marussi István Tura 25 kr. Barlcsa Gábor Tépről 75 kr. Hierl Imre N Attakról 25 kr.

Összesen 4 frt 50 kr.

Diskurszus

I c z i k szomszéd és M i h á l y gazda között.

Mihály. Már azt még is csak szeretném tudni szomszéd, hogy Deák uram miért inditványozta a szöllő dézmának azonnali eltöröltetését?

Iczik. Miért, khérdi khend? Hát thodja khend Mihály gazda, hugy a khotya harapást is a szürivel szukás gyugyithani. Az üreg or is lássa khend ezelütt nagyun szerette a dézmát, — khölönösen a negyvennyulzcadiki alkhutmányt ógy megd é z m á l t a t t a a májuritás álthal, hugy nekönk a tholajdonosuknak csokh a t h i z e d e maradt, a thübbit pedig elnyelthe a khüzüsögy; musthan már hugy veszett fejszének legalább a nyelét adja vissza, ezt a kis mézes madzagot azért hózta kereszthől a nép száján.

Mihály. Hát az a Jókai uram! mit akar azzal a „m e g y ü n k e v a g y á l l u n k?" vezérczikkeivel?

Iczik. Hát thodja khend! azt akarja megmotatni, hugy ü se nem megy, se nem áll . . . hanem hajlung. Nem ismeri még khend a herr von Jukait, mikhur neki felgyün a hava, thodja khend a prenumerationális hava: akhur ü az elüfizethés kezdethén döhös r e p o b l i k h á n o s; a khüzepén mérsékelt a l k h u t m á n y u s; s a végén mikhur már együtt van a három ezer prenumeráns . . . valuságus d y n a s z t h i k o s!

Mihály. Hallom szomszéd! hogy a delegátió az idén Pesten gyülik össze . . .

Iczik. Pesthen mundja khend?

Mihály. Igen hát Pesthen.

Iczik. Nuhát akkhur Mihály gazda! csakh dogja khend hamar a bogyillarist a csizmaszárba . . .

Mihály. Hát már miért?

Iczik. Mert a khüzüs hadögyminiszter nem éri be a kvutával, még 8 millió ráadást fug kérni, ezt pedig a mi dulegatyusaink thodja khend csopa vendégszeretetbül is megszavazzák, csakhugy Pesthen lakmaruzhatnak.

Mihláy. Ugyan szomszéd! bele fognak e menni Tisza és Ghiczy uraimék ebbe a delegátióba ismét?

Iczik, Hugy ne mennének hallja khend! a k h u r m á n y k h i p e s hazafhiak a pukluk fenekére is lemennének a minisztheri tárczáért, nemhugy a delegatiuba. Hát még nem hallutta khend! khik a kándidált minisztherek?

Mihály. Nem én . . ugyan kik no?

Iczik, Hát miniszterelnük és belögyér Tisza; a finánczminister Ghiczy; az igazságögyministher Búnis; a khereskhedelmi ministher a barun Friczi Podmaniczky; a khüzlekedés Ivánka; a choltoszministher pedig Várady!

Mihály. Hát ő Felsége mellett ki lesz a minister?

Iczik. Uda thodja khend majd valamelyik magnást fugják meg.

Ludas Matyi gyorspostája.

Vass Beniámin polgártársnak Tarczalon. Köszönjük a jó kivánatot, megvagyunk győződve, hogy szivből eredt az. Halgassa meg az isten azt az imát, hogy láthassuk még egyszer hazánk legnagyobb fiát.

Simay Károlynak Acsádra Nemes keblek részvéte jól esik a szenvedőnek, fogadja ily részvéteért polgártárs hálánkat.

Kérelem.

Azon igen tisztelt negyed és féléves előfizetőinket — kiknek előfizetésük már a 39-ik számmal lejárt, kérve kérjük az előfizetés mielőbbi megujitására, hogy magunkat a nyomatandó példány menyiségéről jó előre tájékozhassuk.

Előfizetési árak:

Ludas Matyi, negyedévre **1 frt. 50 kr.** félévre **3 frt.**
A Nép szava, „ **1 frt.** — „ **2 frt.**

Ludas Matyi 1869-re szóló humorisztikus naptára **1** frt. A Nép szava vagy Ludas Matyi előfizetőinek **csak 50** kr.

Kossuth Lajos és **fiai örökbecsü** levelei. Második kiadás **1** frt. helyett csak **50 kr.**

Előfizetőinknek rendkivüli mellékletül **Bem apó** vagy **Szeben bevétele 1849**-ben, csupán a csomagolási dij 30 kr. beküldése mellett küldetik meg.

Az előfizetési és megrendelési pénzek bérmentve a kiadó hivatalba

Városháztér 6-ik szám alá küldendők.

Rajzoló **Blumberg.** | Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18